

XXXII.

Beslutning af Folkethinget.

om

Indgivelse af en Adresse til Hans Majestæt Kongen.

(Som vedtaget af Folkethinget ved eneste Behandling den 18de Marts 1885.*)

Deres Majestæt!

Det Forsøg, som af Deres Majestæts Regjering blev gjort paa at tilveiebringe en midlertidig Finantsbevilling i en ny Affattelse, er, efterat Folkethinget havde foretrukket at fastholde en Praxis, der gaar tilbage til Grundlovens første Tid, blevet opgivet af Landstthinget med Ministeriets Willigelse, uden at der er prøvet Anvendelse af de Midler, som Grundloven foreskriver for Uoverensstemmelse imellem Thingene, og til hvilke Regjeringen i selve Lovforslagets Motiver havde henvist.

Enighed om den ordinære Finantslov var allerede i og for sig vanskelig nok at opnaa under det Forhold, hvori Ministeriet staar til Folkethinget, og den var bleven yderligere besværliggjort ved offentlige Udtalelser, der ikke have kunnet fremkomme og fortsættes uden Ministeriets Minde, og som have paa den ene Side ophidset Fanatismen, paa den anden Side fremtalbt almindelig Harm og Forargelse. En saadan Enighed er nu bleven mindre sandsynlig end nogensinde, efterat Landstthingets Forkastelse af den midlertidige Finantslov har affaaet den befindige Overveelse af Uoverensstemmelsen, hvortil der fremfor Alt krævedes Tid og Ro.

Under disse Omstændigheder og da Forholdenes Magt bærer hen til Finantsaarets Udløb uden nogen lovmæssig Bevilling, henvender Folkethinget sig paany til Deres Majestæt. Thinget kan ikke lade det komme til et afgjørende Brud og til den uoverskuelige Række af fordærlige Konflikter, som deraf vil udvikle sig, uden endnu en Gang at rette et alvorligt og ærbødigt Ord til Landets Konge, hvis høie Rald det er at staa over Partierne, og hvis skønneste Prærogativ det er at kunne lade Fred og Forsoning afløse Kampens Bitterhed.

*) Se Tidenden Sp. 1532 ff. Anmeldelsen, Sp. 1546 eneste Behandling.